

**Curs per a la Biblioteca Mercè Rodoreda
de Platja d'Aro (d'octubre de 2017 a maig de 2018)**

Exposicions i discursos

Les exposicions sovint han estat molt més importants per als avenços de l'art i per a la consideració dels artistes que no ens pensem. Algunes d'elles han donat carta de naturalesa a determinats grups, o han aixecat polsegueres amb la crítica que es mantenen durant dècades, també han impulsat etiquetes més o menys afortunades... i sempre fan evidents els discursos socials, intel·lectuals i emocionals que envolten el fenomen artístic. Per examinar aquestes relacions, proposem un recorregut per algunes de les exposicions que han configurat el món de l'art tal i com el coneixem avui en dia. En cada sessió ens endinsarem en una d'elles –i, de retruc, farem referència a d'altres, malgrat no siguin les nostres protagonistes–, i tot examinant què s'hi va exposar i què es va dir al respecte invocarem alguns dels noms i dels moments més importants de la Història de l'Art.

- Sessió 1.** 1874: impressionistes a l'estudi del fotògraf (20 d'octubre).
- Sessió 2.** 1910: postimpressionistes a la Grafton (24 de novembre).
- Sessió 3.** 1917: exposició dels Independents (19 de gener).
- Sessió 4.** 1937: l'art degenerat (23 de febrer).
- Sessió 5.** 1937: el gran art alemany (9 de març).
- Sessió 6.** 1937: el Pavelló espanyol a París (13 d'abril).
- Sessió 7.** Exposicions i discursos (11 de maig).

Dia i hora: els divendres indicats, de les 19 a les 20.30 h.
Durada de les sessions: 1,5 h.

Pere Parramon (Girona, 1977). Llicenciat en Història de l'Art i Màster en Comunicació i Crítica d'Art per la Universitat de Girona, és president de l'Associació dels Amics del Museu d'Art de Girona. Membre de l'Associació Catalana de Crítics d'Art i de la Associació Internacional de Crítics d'Art, actualment és blogger del Huffington Post. A més de l'art fantàstic, sobre el qual realitza la seva tesi doctoral, està interessat per l'art postcolonial, les qüestions de gènere i les relacions entre èpoques i artistes. Ha col·laborat com a crític en diferents publicacions ("Cultura|s" de La Vanguardia, *Papers d'art*, *El temps d'art*, etc.) i ha signat treballs, articles i crítiques en catàlegs i recopilacions nacionals i internacionals. Compromès amb la docència, és director a l'Institut Rafael Campalans, i professor de Teoria de l'Art al Màster Integratiu d'Artteràpia de la UdG, impartint cursos i conferències per a nombroses institucions públiques i privades. Pel que fa a la gestió artística i cultural ha estat coordinador d'exposicions i adjunt a direcció de la Fundació Privada Vila Casas, i com a curador d'exposicions ha organitzat mostres per a diferents museus i fundacions (Museu Frederic Marès, Les Bernardes, Museu d'Art de Girona, Fundació "la Caixa", MUME, etc.). El 2017 publica la novel·la sobre la necessitat de l'art, la música i la cultura *El noi saltador i la reina dels guardians rossos* (Sd.edicions). Més a www.pereparramon.com.